

Γ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ-ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ (Μάρκ. 8, 34 - 9, 1)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας, στις 23/3/1994)

Παραχάραξη του ονόματος

Σήμερα είναι η εορτή της προσκυνήσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού. Σήμερα η Εκκλησία μάς λέγει: «Σηκώστε τα μάτια σας από τις δουλειές σας, από το σπίτι σας, από τον τρόπο της ζωής σας και στρέψατέ τα στον Σταυρό και στον Χριστό. Θυμηθείτε ότι ο Θεός της δόξης έγινε άνθρωπος για μας, όμοιος με μας, για να μας κάνει όμοιους με τον εαυτό Του.

Ανέβηκε στο Σταυρό για να μας ανεβάσει στον ουρανό.

Κατέβηκε στον Άδη για να μας βγάλει από τον Άδη.

Κοπίασε, έκλαψε, ραπίστηκε, φτύστηκε. Και υπέφερε όσα δεν μπορεί να φανταστεί άνθρωπος, για να μας ελευθερώσει από την αμαρτία.

Έπειτα ανέβηκε στους ουρανούς για να μας δείξει πού πρέπει να πάμε και εμείς. Πού πρέπει να έχουμε στόχο μας να πάμε, τι να θέλουμε, τι να επιτύχουμε».

Και μας λέγει η Εκκλησία μας: «Αγάπησέ τα αυτά, ευλογημένε χριστιανέ. Αγάπησε τον Σταυρό του Χριστού. Αγάπησε τον Χριστό. Αγάπησε το έργο Του. Αγάπησε τον λόγο Του. Ταπείνωσε το πνεύμα σου. Δέξου αυτά που σου λέει ο Χριστός και η Εκκλησία. Ταπείνωσε το σώμα σου και την καρδιά σου. Υπόταξέ τα στο θέλημα του Θεού. Ομόρφυνε την καρδιά σου, ομόρφυνε την ψυχή σου, ομόρφυνε τη ζωή σου. Κάνε το στόχο σου να θυμάσαι, τι ήταν ο Χριστός και γιατί ήρθε στον κόσμο»

Ο Χριστός είναι ο Υιός του Θεού ο Μονογενής. Ο Θεός της δόξης. Και έγινε άνθρωπος για μας. Και για να μας ελευθερώσει από την αμαρτία, αγωνίστηκε μέχρι θανάτου, «θανάτου δε Σταυρού». Αλλά να, ερχόμαστε εμείς και την αμαρτία την έχουμε ιδανικό, την έχουμε πόθο, την έχουμε για την καλλίτερη επιτυχία της ζωής μας. Αν όμως έχουμε τέτοιο φρόνημα, πώς μπορούμε να λέμε ότι αγαπάμε τον Χριστό και ότι είμαστε χριστιανοί; Στα «έξω»; Τα «μέσα» τι γίνονται; Μας αρκεί ότι περάσαμε από την κολυμβήθρα,

γραφήκαμε σε ένα χαρτί, το λέει η ταυτότητά μας «χριστιανός ορθόδοξος» και έχουμε ένα πιστοποιητικό από τον παπά;

Τι βλέπουμε όμως στην καθημερινότητα; Η γλύκα της αμαρτίας μάς γοητεύει. Η έπαρση, ο θυμός, ο εγωισμός, η κακία, μας κάνουν να βγαίνουμε από τον εαυτό μας και να γινόμαστε θηρία. Μας αρέσουν οι πρόσκαιρες ηδονές και δεν θέλουμε με κανένα τρόπο να ταπεινώσουμε τον εαυτό μας.

Βαδίζετε με προσοχή

Η αγία Εκκλησία μας, λέγει: Θυμηθείτε τον βασιλιά Σολομώντα. Ήταν ο πλουσιότερος βασιλιάς του κόσμου. Είχε ανάκτορα, περίπου χρυσά. Είχε ό,τι ήθελε. Είχε γίνει πολύ σοφός. Πήγαιναν από όλα τα μέρη του κόσμου να τον δουν και να τον θαυμάσουν. Και ένα διάστημα της ζωής του είχε πιστέψει ότι ο άνθρωπος κέρδος έχει, ό,τι φάει, ό,τι πιεί, ό,τι γλεντήσει, ό,τι αποκτήσει. Αλλά προχωρώντας στα χρόνια, κατάλαβε ότι όλα αυτά είναι ματαιότητα, γιατί ο άνθρωπος δεν χορταίνει μ' αυτά.

Έφαγες χθες καλά; Θυμάσαι σήμερα τίποτε; Διασκέδασες χθες καλά; Έχεις και σήμερα χαρά; Απόκτησες κάτι; Σε έκανε ευτυχισμένο;

Αν ήταν έτσι, αδελφοί μου, θα ήταν όλοι οι πλούσιοι ευτυχισμένοι. Αλλά δεν είναι. Μερικές φορές είναι οι πιο δυστυχισμένοι, από όλους τους ανθρώπους. Γι' αυτό λέει ένα τροπάριο: «Πάντα ματαιότης τα ανθρώπινα, όσα ουχ υπάρχει μετά θάνατον». Και ένα άλλο: «Ποία του βίου τρυφή διαμένει λύπης αμέτοχος;» Έφαγε ποτέ ή διασκέδασε ο άνθρωπος, χωρίς να του έρθει μετά λύπη και στενοχώρια; Αν κανείς τα φιλοσοφήσει, τίποτε δεν είναι τα εγκόσμια.

Ένα έχει αξία, η ψυχή μας! Τι μας είπε ο Χριστός; «Τι ωφελήσει άνθρωπον εάν κερδήσει τον κόσμον όλον, και ζημιωθή την ψυχήν αυτού; Τι θα δώσει ο άνθρωπος αντάλλαγμα για την ψυχή του;» Η ψυχή είναι αιώνια. Την πουλάς για λίγη διασκέδαση; Για λίγα χρήματα; Για λίγο εγωισμό; Πουλάς την αιώνια ύπαρξή σου; Πουλάς για τα πρόσκαιρα, τα αιώνια; Ε, τότε είσαι πολύ κουτός άνθρωπος, άμυαλος, χωρίς πίστη.

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός ήλθε για να μας σώσει από τον διάβολο, που περιμένει να μας πάει στην κόλαση. Και από τον εαυτό μας, που τον αφήνουμε ελεύθερο στην αμαρτία και στην κακία, και παίρνει τον κατήφορο.

Για να μας σώσει ο Χριστός κακοπάθησε. Κακοπάθησε, γιατί νόμος του Θεού είναι, ότι η αμαρτία πρέπει να τιμωρείται. Και έβαλε ο Θεός τον νόμο αυτό για

να μας προφυλάξει να μην γίνουμε δαιμόνια. Γιατί διαφορετικά, άμα αφήσουμε τον εαυτό μας ελεύθερο και γεμίσει η ψυχή μας μια για πάντα με το κακό, δεν θα μοιάζουμε με τον διάβολο; Δεν θα δαιμονοποιηθεί η ψυχή μας; Αφού θα είναι χωρίς αγάπη; Χωρίς καλωσύνη; Χωρίς υπακοή στο θέλημα του Θεού; Αυτό δεν έπαθε ο Άγγελος που έπεσε; Αρνήθηκε την υπακοή στον Θεό και γέμισε από εγωισμό και κακία. Έτσι κινδυνεύουμε να γίνουμε και εμείς. Και για να μην γίνουμε, όρισε ο Θεός το κάθε κακό να τιμωρείται. Αλλά εμείς συνεχίζουμε να αμαρτάνουμε. Και ο Θεός για να μας απαλλάξει από την αμαρτία, έστειλε τον Υιό Του στον κόσμο να πάθει για μας, και να τιμωρηθεί για εκείνα που έπρεπε εμείς να τιμωρηθούμε.

Διαβάζουμε στο Άγιο Ευαγγέλιο, ότι ο Χριστός, λίγο πριν το πάθος του, στην Γεσθημανή, έκανε συνεχώς μετάνοιες. Έπεφτε επί πρόσωπον στην γη. Χτυπούσε το πρόσωπό Του στη γη, για να μας δείξει τι πρέπει να κάνουμε και εμείς όταν έχουμε κάνει αμαρτίες. Πρέπει να ταπεινωνόμαστε μπροστά στον Ουράνιο Πατέρα και να ζητάμε «συγγνώμη». Και μετά, για να μας δείξει τι άλλο πρέπει να κάνουμε, προσευχήθηκε. Αλλά προσευχήθηκε όχι με καρδιά παγωμένη, όπως κάνουμε μερικές φορές εμείς τον σταυρό μας. Αλλά προσευχήθηκε με τέτοια ταπείνωση και με τέτοια κατάνυξη, που όχι μόνο δάκρυσε και έκλαψε, όχι μόνο ίδρωσε, αλλά βγήκε από το Πρόσωπό Του και από το Σώμα Του αίμα. Αντί για ιδρώτα έβγαλε αίμα. Με τέτοια ταπείνωση παρακάλεσε τον Πατέρα εκείνη την ημέρα να συγχωρήσει τις αμαρτίες μας.

Βιβλίο ζωής

Έπειτα πήγε στο Πάθος και στον Σταυρό. Και εκεί υπέφερε για μας.

Γι' αυτό λέμε στο Σύμβολο της Πίστεως: «Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και δια την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών... Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών». Για να μας ελευθερώσει από την αμαρτία.

Και μας άφησε παρακαταθήκη τα λόγια Του: «όποιος θέλει να έρθει κοντά μου, οπίσω μου, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον Σταυρόν αυτού και ακολουθείτω μοι». Να αρνηθούμε τον εαυτό μας, σημαίνει να απαρνηθούμε την αμαρτία, τις επιθυμίες μας, που μας χωρίζουν από τον Θεό. Ποιός είναι ο δικός μας σταυρός; Παραδείγματος χάριν: Έχουμε Μεγάλη Σαρακοστή. Εσύ νηστεύεις; Σταυρώθηκε για σένα ο Χριστός. Δεν σε συγκινεί η θυσία Του; Τι είναι η καρδιά σου; Αλλά και πώς θα δείξεις την πίστη σου χωρίς υπακοή στην εντολή της νηστείας; Και τα άλλα έργα σου αν δεν τα προσέχεις, πώς είναι δυνατόν να λες ότι «έχω καλά αισθήματα;» Πώς είναι δυνατόν, να είναι αλλού η καρδιά και αλλού το σώμα;

Τηρώντας λοιπόν το νόμο του Θεού αρνούμεθα τον εαυτό μας και τις κακές μας επιθυμίες. Ακόμα οι εντολές του Θεού δείχνουν τον δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε για τη Βασιλεία των ουρανών. Άμα η εντολή του Θεού λέει: «απ' εδώ πάει η Βασιλεία του Θεού», και εσύ πας στον άλλο δρόμο, πού θα βρεθείς; Ας το καταλάβουμε λοιπόν ότι οι εντολές του Θεού είναι δρόμοι τους οποίους πρέπει να περάσουμε για να φτάσουμε στη Βασιλεία των ουρανών.

«Όποιος θέλει να έρθει πίσω μου απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού». Όλοι στην πορεία της ζωής μας, έχουμε μερικά καθήκοντα και μερικά βάσανα. Πρέπει τα καθήκοντά μας να τα εκπληρώνουμε. Και τα βάσανά μας να τα υπομένουμε. Αυτά είναι ο σταυρός μας. Πώς να τα υπομένουμε; Να πούμε: «Ο Θεός είναι Πατέρας μας και ξέρει γιατί μας βάζει διάφορα εμπόδια. Εγώ πρέπει να έχω -ό,τι και αν γίνεται γύρω μου- καλή καρδιά, υπομονή, αγάπη και υπακοή στο Θεό.

Παράδειγμα: Παντρεύτηκες και σου έτυχε ιδιότροπος άνθρωπος. Είναι ποτέ δυνατόν να συμβούν όλα όπως τα θέλαμε; Είναι δυνατόν ποτέ δύο άνθρωποι να είναι τέλεια φτιαγμένα ο ένας για τον άλλον; Κάποια διαφορά θα έχει ο ένας από τον άλλον. Κάνε λίγη υπομονή, δείξε μακροθυμία, ταπείνωση, αγάπη. Κατανόησε τον άλλον άνθρωπο. Δημιούργημα του Θεού είναι κι αυτός. Συγχώρησέ τον.

Αρρώστησες; Δείξε μακροθυμία, δόξασε τον Θεό και πες: «Θεέ μου περισσότερο από την υγεία του σώματός μου είναι η υγεία της ψυχής μου. Δώσε υγεία στην ψυχή μου. Δος μου την δύναμη να έχω τώρα πάνω στο κρεβάτι της ασθένειάς μου ταπείνωση, αγάπη, προσευχή, να Σε δοξάζω».

Θυμάστε τον Ιώβ; Ήταν πλούσιος και ευτυχισμένος. Αλλά μια ημέρα τα έχασε όλα, αρρώστησε και έμενε πεταμένος επάνω στην κοπριά. Οι άνθρωποι τον κορόιδευαν. Και η γυναίκα του τού έλεγε: «μέχρι πότε θα υπομένεις και θα λες: "δόξα σοι ο Θεός"; Τέτοια που σου έκανε, βλασφήμησέ Τον». Απάντησε ο Ιώβ: «Όταν μας έδινε καλά τα δεχόμαστε. Τώρα που μας δίνει δοκιμασίες θα Τον βρίζουμε; Να είναι το όνομα του Κυρίου ευλογημένο για πάντα».

Θα τελειώσουμε με τα λόγια ενός αγίου: «Εγώ» έλεγε, «δεν έχω ανάγκη από βιβλία. Έχω βάλλει μπροστά μου τον Σταυρό του Χριστού. Μόνο που Τον κοιτάω με διδάσκει, γιατί ξέρω τι λέει ο Σταυρός του Χριστού». Και εμείς, ας κοιτάζουμε τον Σταυρό. Ας θυμόμαστε τι έκανε και τι έπαθε για μας ο Χριστός. Και ας ακούσουμε τη φωνή Του που λέει: «όστις θέλει πίσω μου ελθείν, απαρνησάσθω εαυτόν και αράτω τον σταυρόν αυτού, και ακολουθείτω μοι». Αμήν.-